

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

25. Quomodo Bernardus Episcopus Halberstadiensis Othoni Magno Imper.
volenti Episcopatum transferre resistit, coniectus ab Imperatore in vincula,
magna animi constantia Imperatorem excommunicat, qui ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

346 COLLATON. SACRARIUM
Deum senserit, & Dei bonitatem cum homi-
nis erratis compouere ignoravit.

Albertus Crantius lib. 4. Saxonia cap. 7. Berna-
dus Episcopus Halberstadiensis Othoni Magno Im-
perati. volenti Episcopatum transferre resi-
pectus ab Imperat. in vincula magna ambo-
stantia Imperatorem excommunicat, qui peccato
sententiam reueritus eum carceribus laxat.

CAP. XXV.

Ortho Imperator, Henrici Aucupis filius
cum pontificatu de Vallersteue in Mag-
deburgum illustriorem locum transiente mo-
liretur, non putauit in sua prouincia supetatio
quenquam super consensu interpellandum
paulisper in ea re vir militaris alioqui circu-
spectissimus, lapsus, quod secularis potuisse
quæ secularia sunt, administrat: & de proprie-
tate, quæ Deo iubet consecrari, sacra facinor
autem diuinis visibus permissa, extra illius sum-
ordinationem. Bernardus Halberstadiensis Epi-
scopus ordinationi regis se opponit, quo
in illius parochia esset locus, quem nouare
luit rex dioecesi applicare. Faciebat, augustinus
regi animos, quod paterna ditione locus ad eum
pertineret: Erat enim Burgauius de Magde-
burgo, qui regi permisit, ut eam arcem pium
coniugi donaret titulo propter nuptias. Res
non æquè tulit, quod auderet Episcopus sue
voluntati contraire. Captum ergo perdidit
iussit in Quedelenburg, & reclusus in carcere.

Sed in

edit aliquandiu bonus pontifex in patientia: forte rex ad cor reuersus, illum iubet et relati. Venerat sacra dies dominicæ coenæ: reolit Episcopus diuinorum, quæ in Ecclesia um erant peragenda, ministeriorum: Iubet facias sibi vestes afferri: paretur. Indutus, orat iudicari regem: Erat enim tunc eo loci. Venit, arbitratus Episcopum mutasse sententiā, consensumque prabiturum ad rem quam iasituerat. Vbi rex aderat, Episcopus eleuata manu, exsecrationē protulit, & excommunicationem in regem qui manus intulisset Christo Domini: interdixitque sacris per omnem diœcensem. Rex amentiam interpretatus, quod tale aliquid captus moliretur, primum videbatur rem excepisse cachinno: vbi profundius cogitabat, sententiam pastoris putabat non esse contemnendam. Itaq; iussit mox laxatum remitti ad Ecclesiam suam, & permansit res infecta per omnes dies, quibus supererat Episcopus memoratus.

Nicophor. Caliphus libr. 14. Ecclesiast. hist. cap. 43.
De translatione corporis D. Ioannis Chrysostomi,
& quibusdam admirandis operibus, que in ea trā
latione contigerunt, & quomodo Imper. Theodo
sius segesserii erga defunctum Chrysostomum.

C A P. X X I.

Patriarcha Proclus cūm sciret Ecclesiam dudu scissam esse propter abrogatā Chrysostomo dignitatē, cōsilium quesuit, quod Eccle-